

บรรณานุกรม

- กองประสานการปฏิบัติการบำบัดรักษาผู้ติดยาและสารเสพติด. (2541). คู่มือแนวทางการดำเนินงานแก้ไขปัญหายาเสพติด. กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข.
- กาญจนา แก้วเทพ. (2539). สื่อส่งเสริมวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : มูลนิธิภูมิปัญญา.
- เกสร ปารามิแจ้ง. (2539). บทบาทของสถาบันครอบครัวในการถ่ายทอดความรู้อันเนื่องมาจากอิทธิพลของนิคมอุตสาหกรรม. วิทยานิพนธ์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- คณาจารย์ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา. (2529) มหาวิทยาลัยรามคำแหง. กรุงเทพฯ.
- เจริญศรี ไชยเลิศ. (2539). ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการเมืองการปกครอง ที่มีต่อเยาวชนในภาคเหนือ. ศูนย์สตรีศึกษา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชาญยุทธ์ มั่งคั่ง. (2542). กระบวนการและพัฒนาการของการเป็นชายขายบริการทางเพศ ในจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- โชคชัย ปรีชาหาญ. วิถีชีวิตของชายรักร่วมเพศ. วิทยานิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. พิษณุโลก.
- ถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์. (2533). การสื่อสารระหว่างบุคคล. (พิมพ์ครั้งที่ 2) กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญผล.
- เบญจมา ยอดดำเนิน-แอ็ดติงค์ และคณะ. (2531). การศึกษาเชิงคุณภาพ เทคนิคการวิจัยภาคสนาม. นครปฐม : โครงการเผยแพร่ข่าวสารและการศึกษาด้านประชากร สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พิเชก โชไชย. (2536). ปัญหาเด็กและเยาวชน. กรุงเทพฯ : สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย.
- พัทธยา สายหู. (2540). กลไกของสังคม. (พิมพ์ครั้งที่ 3) กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มณฑล ใบบัว. (2537). การสื่อสารเพื่อพัฒนาอุดมการณ์แผ่นดินธรรมแผ่นดินทอง. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- มนต์ชัย นินนาทนนท์. (2528). อิทธิพลของสถานเริงรมย์ที่มีต่อเยาวชนในเขต อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่.

รัชนีกร เศรษฐโงฐและคณะ. (2519). พฤติกรรมและทัศนคติของนิสิตมหาวิทยาลัย

เกษตรศาสตร์เกี่ยวกับการมีนัดกับเพื่อนต่างประเทศ และการเลือกคู่ครอง.

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

รายงานสรุปสำนักงานจังหวัดเชียงใหม่. (2543). ฝ่ายข้อมูลและติดตามประเมินผล. เชียงใหม่
วาสนา จันทร์สว่าง และทัศนีย์ อินทรสุขศรี. (2532). การสื่อสารเพื่อชีวิต. กรุงเทพฯ :

เจ้าพระยาการพิมพ์.

สมนึก ชัชวาลย์ และสุวิทย์ จันทรทิพย์. (2529). บทบาทกับปัญหาและอุปสรรคของครูใน

เขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ ในการแก้ไขพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเด็กนักเรียนวัยรุ่น.

สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สมนึก เทพสิทธิ. (2541). การควบคุมทางสังคม. สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย

พระบรมราชูปถัมภ์. กรุงเทพฯ.

สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม. (2513). จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : วัชรินทร์

การพิมพ์.

สมพงษ์ จิตระดับ. (2540). วัฒนธรรมเด็กเร่ร่อนในท้องถนน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุเทพ สุนทรเกสซ์. (2540). ทฤษฎีสังคมวิทยาร่วมสมัย. เชียงใหม่ : สำนักพิมพ์

โกมลบอติชนจำกัด.

สุวิทย์ รุ่งวิสัย. (2532). พันธะทางสังคม. ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สุมิตร คุณานุกร. (2533). ภาษาท่าทาง. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุพัทธา สุภาพ. (2531). สังคมและวัฒนธรรมไทย ค่านิยม ครอบครัวยุคใหม่. ประเพณี.

(พิมพ์ครั้งที่ 3) กรุงเทพฯ : บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชจำกัด.

สัญญา สัญญาวิวัฒน์. (2538). ทฤษฎีสังคมวิทยา เนื้อหาและแนวการใช้ประโยชน์เบื้องต้น.

(พิมพ์ครั้งที่ 6) กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. (2543). ประเด็นการปรับเปลี่ยนวิธีคิดและการสร้าง

มาตรฐานใหม่ของศีลธรรม. เอกสารประกอบการประชุมทางวิชาการระดับชาติ

ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ

โสมรสมี จันทระภา. (2523). การบริหารทางจิตสำหรับเด็กวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์

มหามกุฏราชวิทยาลัย.

ศุติมาน นฤมล. (2531). นางงามผู้กระฉก : การศึกษากระบวนการกลายเป็นหมอนวดไทย.

กรุงเทพฯ : สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เศรษฐสยาม. ถักรับรีโศคนิยมกับชุมชน. (2540). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มาพันธ์จำกัด.

ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2540). จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย (เล่ม 2) วัยรุ่น-วัยสูงอายุ.

(พิมพ์ครั้งที่ 7). คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อุทัย คุลเกษม. (2536). การวิจัยเชิงคุณภาพเพื่องานพัฒนา. ขอนแก่น : สถาบันวิจัย

และพัฒนา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

อุษา ดวงสา. (2537). การวิจัยเชิงคุณภาพ. สำนักงานงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ.

อัลวิน ทอฟฟเลอร์. (2542). คลื่นลูกที่สาม. (พิมพ์ครั้งที่ 14) กรุงเทพฯ : เขตโล่การพิมพ์.